

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Κοριτσιών Γυμνασίου - Λυκείου

Μακρονίτσα 2014

Ύμνος της ομάδας «Ειρήνη πάσι»

Κυριακή και τις γιορτάδες
προσκλητήρι οι καμπάνες
μου θυμίζουνε,
πως στο Δείπνο Σου χωράω,
στη θυσία δε χρωστάω,
με λυγίζουνε.

Το θυμίαμα που καίει
προσευχή, κάτι Σου λέει
και έτσι φλέγεται
Αίμα, Σάρκα μου προσφέρεις
και τα δάκρυα μαζεύεις
Θαύμα λέγεται.

Η Ειρήνη βασιλεύει
όπου η αγάπη υπομένει
βήμα διάλεξε ένα τέτοιο πρωινό.
Η θυσία ζωντανεύει
μες τα μάτια μου θεριεύει
ρούχο διάλεξε καρδιά μου γιορτινό.

Η ειρήνη αρμενίζει
στην καρδιά που τη φωτίζει
Τ' Άγιο Αίμα Σου.
Μες της Εκκλησιά το Βήμα
Η ειρήνη φτιάχνει ποίημα
Είναι μέσα μου.

Είσαι Εσύ το δεκανίκι,
πού να βρω αλλού τη νίκη
μες το ψέμα μου;
Θα γευτώ απ' τη ζωή Σου
θα λουστώ μες την πηγή Σου
και στο Αίμα Σου.

Ύμνος της ομάδας «Άγιος ο Θεός»

Στη Βασιλεία Σου πώς να σταθώ
τα χοϊκά να ξεντυθώ
χείλη πού να βρω για να τραγουδώ
το θαύμα το τριαδικό;!

Των αγγέλων θα βρω τη φωνή
στων ανθρώπων ήχο τον βαρύ
να Σε υμνήσω, Κύριε, εν σιγή
στη σύναξη αυτή.

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός
Άγιος Πατέρας, Πνεύμα και Υιός.
Άγιος στο νυν, Άγιος στο αεί
Άγιος των αγγέλων,
Άγιος και στη γη.

Η Βασιλεία Σου εδώ στη γη
στο «Ευλογημένη» αρχινά
και του Αδάμ γινόμαστε οι καρποί
του αληθινού Θεού παιδιά.

Των αοράτων τα μελωδικά
η Εκκλησία τα υπερκόσμια
τα υπέρ νουν ψάλλει τ' ασύλληπτα
λόγια αγγελικά.

Ύμνος της ομάδας «Πάτερ Ημών»

Σηκώνω στον Άπειρο
Να βρω λέξεις να του μιλήσω
Να βρω όλα εκείνα που θα Του ζητήσω
Δίδαξε με!

Πώς έβαλες τάξη στο άπειρο;
κι απόκτησαν νόημα τα πάντα
να βρω κι εγώ νόημα σε ό,τι θα ζήσω
Δίδαξε με!

Το θέλημά μου αν σβήνω
μέσα στο δικό σου
Αν λέω "γεννηθήτω" στ' άγιο σχέδιό Σου
αυτός είναι ο τρόπος,
αυτή θα είναι η αρχή
να σε αγγίζει έτσι, Πατέρα, τούτη η προσευχή.

Μπορώ του Θεού να 'μαι παιδί
και Πατέρα ξανά
των απάντων τον Κτίστη να λέω.

Σε συναντώ στη Λειτουργία
στη φοβερή μυσταγωγία
όπου η ουράνια Βασιλεία
γίνεται ανθρώπινη εμπειρία!(δεις)

Σε συναντώ
Χριστέ μου όσο το μπορώ
όσο αντέχω
το μυστήριο αυτό!

Των άλλων οφειλές αν πίσω δε ζητάω
κι απ τα δικά μου σβήνε
ό,τι σου χρωστάω.

Το άγιο σου Σώμα κ το αίμα ποθώ
για επιούσιο μου άρτο Κύριε να ζητώ.

Ύμνος της ομάδας «Λάβετε φάγετε»

Τον μονάκριβο γιο Του στην αγάπη του κόσμου
έχει δώσει ο Θεός
κι όση δύναμη είχε κι όσο θαύμα κατείχε
σιωπηλός ποταμός
από χρόνια πολλά διψασμένος πικρά
ήπιε ο κόσμος τη Χάρη τη Θεία
κι όπως ξέρει αυτός σαν συνήθεια παλιά
Του απάντησε μ' αχαριστία!

Το Δείπνο κρατά Μυστικό, να μείνει σε λίγους γνωστό
και σαν Τον συλλάβουν τί παν να προλάβουν
μην πάθουνε κι άλλο καλό;
Προτού στο Σταυρό οδηγηθεί μοιράζει και δίνει Ζωή
προτού να στερέψει την είχε ξοδέψει
και πάλι μπροστά είχε βγει!
Μοιράζει και δίνει Ζωή!

- Μήπως πείνασες γιε μου; Την Καρδιά μου θα πάρεις
έχω Δύναμη εδώ.
- Μήπως δίψασες τώρα; Και το Αίμα μου έχεις
ξεδιψά σαν νερό.
- Εγώ είμαι τροφή κι αδερφός και σκεπή
κι ό,τι άλλο, αν θέλεις, σου είμαι
κι άμα 'ρθώ μυστικά στη δική σου ψυχή
μην το σκάσεις στο δείπνο μου μείνε.

Το Δείπνο κρατά Μυστικό...

Ύμνος της ομάδας «Αγαπήσωμεν Αλλήλους»

Τα σκαλοπάτια στο Ναό σου ανεβαίνω
που σε γιορτή και σε Ανάσταση πηγαίνω
του Ουρανού το οξυγόνο ανασαίνω
και την αγάπη του Θεού καταλαβαίνω.

Αν είχε σκάλα εδώ η αγάπη
στο πρώτο ας ήμουν το σκαλοπάτι
για ν' ανεβώ αφού αξίζει η ανηφόρα
κι αφού έχει σκάλα αυτή η αγάπη
στο Άγιο Βήμα έτοιμα δώρα
εγώ τί χάνω τη μεγάλη ετούτη ώρα;

Απ' τις εικόνες των Αγίων που φιλούμε
και τα «ζητώ» στην προσευχή τους ακουμπούμε
ως το Ποτήριο, μαζί, που κοινωνούμε
τόσο αγαπιόμαστε και τόσο αγαπούμε!

Αν είχε σκάλα εδώ η αγάπη...

Ύμνος της ομάδας «Δι' ευχών»

Σαν συναπάντημα μοιάζει
Γης κι ουρανού μαθημένο,
με «Ευλογημένη...» αγκαλιάζει
τον κόσμο τον κουρασμένο.

Κι όταν το θαύμα τελειώσει
πόσο πολύ το γυρεύω
το “Δι' Ευχών” να ανταμώσει
μαζί μ' αυτά που προσμένω!

Στο «Δι' ευχών» να μην μπερδευτώ,
δεν τελειώνει η εκκλησία...
... τότε αρχίζει ξανά η ζωή
και αποκτά άλλη αξία!

Τόσες ευχές πώς ριζώνει
η λειτουργία όταν τελειώνει...

Με Άγιους Πατέρες,
Άγιες μητέρες,
Μάρτυρες νέους
κι άλλους γενναίους...
... Ευχές να γεμίσω
και να τολμήσω
τη ζωή σωστά ν' αρχίσω!

Δεν έχει αρχή δίχως τέλος...
σαν ένα ζάρι ριγμένο
μοιάζει του χρόνου το βέλος,
για 'κει είναι προορισμένο.

Μια αρχή, όμως, πάντα θα δένει
σε τέλος που 'ναι χαμένο
κι έτσι ξανά το ομορφαίνει
δίχτυ πώς κάνουν πλεγμένο!

Ύμνος της ομάδας «Πρόσχωμεν, Τα Άγια τοις Αγίοις»

Θ' άξιζε, στους Αγίους, να πάρουν τ' Άγια
κι όπως απ' του Ναού μας τις πόρτες πλάγια
αυτή την ώρα μπαίνουν μανάδες και μωρά
τι ταιριαστή εικόνα, τι όμορφη εικόνα!
Η Θεία Κοινωνία στα τρυφερά παιδιά!

Όπως τα Ελάφια στα μικράκια τους
το πώς να ξεδιψούν μαθαίνουν
το δρόμο για να βρούνε την πηγή
και στην τροφή πώς να πηγαίνουν,
μ' αυτό τον τρόπο τον Παράδεισο
διδάσκεται να μην ξεχάσει
κι αν δεν αγιάσει ο μικρός πιστός
στον δρόμο, το καλό, μην χάσει.

Ένας υπάρχει πάντα ο Μόνος Άγιος
κανείς απ τους ανθρώπους δεν είναι άγιος
γι αυτό των Μυστηρίων η πόρτα η ανοιχτή
γιατί δεν μπαίνεις λέει, τι περιμένεις λέει
για χάρη σου η πόρτα δεν είναι πια κλειστή!

Όπως τα Ελάφια στα μικράκια τους...

Ύμνος της ομάδας «Πιστεύω»

Αν κρατήσω τα μάτια μου κλειστά
ίσως να νιώσω την αλήθεια πιο βαθιά.
Σε πιστεύω Πατέρα και Υιό,
Άγιο Πνεύμα, Θεό Τριαδικό!
Προσεγγίζω το μυστήριο θαρρών
εκεί που το αιώνιο
πλημμυρίζει το παρόν.
Ομολογώντας την πιστή μου ξανά
της Εκκλησίας τα θέσμια τα ιερά.

Τα λόγια τρέμουν μες απ' τα χείλη
οι λέξεις λίγες, τόσο ανήμπορες, μικρές
Τα λόγια σάρκα φορούν στο Νόημα
που δε νοείται.

Το σύμβολο κλειδί
ν' ανοίξουν οι ουρανοί
τ' ασύλληπτο τολμά να πει
να τ' αγγίξει μυστικά.

Άρρητα η καρδιά μας κοινωνεί
με των δογμάτων την αέναη ισχύ.
Στη λειτουργία ζούμε όλοι μυστικά
της Εκκλησίας την εν Χριστώ ενότητα.

Τα λόγια τρέμουν μες απ' τα χείλη
να συλλαβίσουν του «Πιστεύω» τις γραμμές
στο ορθό το δόγμα με συντονίζουν
με συγκλονίζουν.

Το σύμβολο κλειδί...

Έρθα στο Δείπνο Σου να μπω
με τ' Άγιο Σώμα και το Αίμα να ενωθώ.
Πιστεύω, Κυριε, πως Εσύ είσαι αληθώς
του ζώντος Θεού μου ο Λόγος κι ο Υιός!
Θεός αληθινός!

Το σύμβολο κλειδί...

Ύμνος της ομάδας «Μετά φόβου»

Η βροχή της χάρης κι η κορυφή της ευλογίας
αυτή η στιγμή της Λειτουργίας
που ανοίγει η πόρτα στο Ιερό
και των Αγγέλων το χορό, μοιάζει πως στέλνει
πίσω ξανά στον ουρανό Του
στη γη το θαύμα ολοκληρώνει και τον κόσμο υψώνει!

Μ' έναν φόβο, Του Θεού,
όχι του κόσμου ή του κακού
για να μην πέσεις απ' το ύψος της αγάπης
πάνω εκεί να ζεις...

- Είμαι εδώ ξανά, είμαι εδώ
είμαι Ποτήριο κι Αμνός
για σένα δείπνος μυστικός
Αεί το Πάσχα είμαι της ψυχής!

- Αν κοινωνήσεις,
στη σταυρωμένη αγκαλιά Μου
αίμα θα γίνεις και καρδιά Μου
έτσι, αιώνες, τα παιδιά Μου ζούνε.

Μ' έναν φόβο, Του Θεού...

- Σταυρωμένος, δυνατός.
- Είμαι άνθρωπος μικρός.
- Πλάστης και δημιουργός.
- Χωματένιος και σκυφτός!

Ύμνος της ομάδας «Τα Σα εκ των Σων»

Μια μνήμη είναι η θυσία
τις Κυριακές στην Εκκλησία
μνήμη που δεν θέλει να ξεχάσω
που δεν μπορώ και να σωπάσω.

Αφού δεν ξεχνά ο Χριστός να ξανασταυρωθεί
πώς εμείς...

... ζούμε την άγνοια για τη Σταύρωση
τριήμερη ταφή και την Ανάσταση
για την ανάβαση στο πλάι Του Θεού
και την υπόσχεση του δεύτερου Ερχομού;
Τελεία αγάπη Θεού!

Νοιώθω σαν παιδί που πίσω μένει
στην Εκκλησιά και περιμένει
να 'σαι εδώ που σ' άφησα, μικρό μου,
και θα σε βρω στον Ερχομό μου

Αφού δεν ξεχνά ο Χριστός να ξανασταυρωθεί
πώς εμείς...

...ζούμε την άγνοια για τη Σταύρωση...

Ύμνος των Στελεχών

Για σένα, Κύριε, αξίζει
Την Κυριακή στην Εκκλησιά
ο θόλος χάραμα ν' ανοίξει
οι προσευχές να 'ρθουν ψηλά
και οι ψυχές να υποδεχτούνε
αχ και να βλέπαν το χορό
πώς φέρνουν το Χριστό σε άρμα
τα Χερουβείμ στο Ιερό.

Η μέριμνα, λοιπόν, ας λείψει
και του μυαλού ο πανικός
στου κόσμου τον καημό έχει σκύψει
η Αγάπη, ο Χριστός!

Ευλογημένη Βασιλεία
για μια μοναδική φορά
που ο Βασιλιάς για το λαό Του
υψώνει χέρια στα καρφιά.
Το ξέρουν οι στρατιές Αγίων
με τη θυσία ως το «αμήν»,
γι' αυτό Σε υπηρετούν αιώνες
και Χερουβείμ και Σεραφείμ!

Ύμνος των 30 χρόνων Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλες πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μίαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

